

For low-level education characterized by average cognitive activity and low intrinsic motivation, which for education is reduced. It is noted negative dynamics motive «change of» reducing self-esteem and ability to forecasting its activities.

In both groups dominated internal 'nym locus of control in the achievements and failures and externalities – in health, family relationships and productive activities. Reported high focus on themselves and the activities at the same time focus on poor communication.

The prospect research aimed at the implementation of factor analysis and correlation of research results of motivational sphere in future psychologists high and low levels of achievement. Summary results will contribute to a clearer understanding of personality in professional extreme activities and will enable to develop an effective strategy adjustment motivation during the training.

Key words: *future psychologists, motivation, cognitive activity, avoidance motives, motives of change, motivation esteem change, motivation esteem.*

Стаття надійшла 28 квітня 2016 р.

УДК 159.98+616.89+615.862

**Ю. Р. Сурмяк,
Л. Г. Кудрик**

ПЕДАГОГІЧНИЙ КОУЧИНГ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ

Присвячено коучингу як інтерактивній технології педагогічного керівництва професійним становленням майбутніх фахівців, як важливому інструменту особистісного і професійного розвитку. Обґрунтовано доцільність використання коучингу під час підготовки студентів-психологів. Розглянуто вимоги до викладача-коуча, його фахові компетентності; викладено умови застосування ідей коучингу при переході від традиційних аудиторних занять до тренінгової, індивідуальної, проектної, екстернатної і дистанційної форм навчально-пізнавальної діяльності.

Ключові слова: *коучинг, педагогічна технологія, коучингова взаємодія, викладач-коуч, професійна компетентність.*

Постановка проблеми. На сучасному етапі суспільно-економічного розвитку назріла необхідність удосконалення принципів організації процесу навчання, що дали б можливість: забезпечувати високий рівень фахової підготовки спеціалістів, конкурентоздатних на ринку праці; створювати у системі вищої освіти умови для формування професійно обізнаної, вмотивованої до навчально-пізнавальної діяльності, схильної до саморозвитку особистості; формувати

у майбутніх фахівців професійну мобільність, комунікативну компетентність, адаптивність і здатність до змін, відповідальність за результати власної професійної діяльності та розвитку, управління особистою ефективністю. Вирішення цих завдань потребує використання сучасних педагогічних технологій. Такою інноваційною педагогічною технологією, яка дає змогу задіяти особистий потенціал студентів, сформувати у них готовність до самостійної навчально-пізнавальної діяльності, вміння використовувати всі можливі ресурси для досягнення поставлених цілей та реалізації завдань, здатність самостійно здійснювати, коригувати та контролювати свою діяльність, є коучинг.

Коучинг має всі ознаки педагогічної технології, оскільки є моделлю спільної педагогічної діяльності з проектування, організації та проведення навчального процесу із забезпеченням комфортних умов для студентів і викладача. Він може органічно увійти до структури різноманітних форм організації навчальних занять, а також реалізації інших видів взаємодії суб'єктів педагогічного процесу в системі вищої освіти.

Сьогодні відбувається докорінна зміна всіх компонентів освіти у напрямі їх максимальної психологізації. Як зазначає О. Власова, стрижневою функцією педагога стає психолого-педагогічний патронаж розвитку людини, що передбачає навчально-педагогічну діагностику й індивідуальне консультування, проектування ходу пізнавального й особистісного розвитку кожного учня чи студента [3, с.72]. За таких умов особливі вимоги ставляться до підготовки майбутніх психологів, роль яких у психологізації освіти зростає, які покликані допомагати усім суб'єктам освітнього процесу долати стреси, кризи, ефективно відповідати на виклики сьогодення.

Темпи розвитку освітніх технологій вимагають від викладачів вищих навчальних закладів адекватної реакції та відповідної підготовки, яка допоможе їм сприйняти і втілити на практиці нові підходи до навчання, виховання і розвитку підрастаючих поколінь.

Стан дослідження. Проблема коучингу у контексті освіти є цікавою і для вітчизняних, і для зарубіжних дослідників та науковців, хоча на сьогодні коучинг в освіті є мало вивченим. За кордоном більше практикують коучинг як форму індивідуального консультування. Технологію коучингу досліджували такі зарубіжні автори: У. Голві, С. Дуглас, У. Морлей, П. Зеус, Дж. О'Коннор, Р. Хадсон, М. Емітер, Д. Ролкер, Р. Уїтерспун, Р. Уайт, Дж. Уїтмор, А. Браун, Дж. Джеймсон, К. Колетт та ін. В Україні темі коучингу в освіті присвятили свої праці С. М. Романова, О. В. Бородієнко,

Л. В. Музичко та ін. Коучинг як інструмент управління професійним розвитком науково-педагогічних працівників ВНЗ описаний у працях Т.Борової, яка запропонувала концепцію освітнього коучингу, сформулювала методологічні підходи та принципи його використання у ВНЗ [1]. Роль коучингу у забезпеченні конкурентоспроможності персоналу досліджує М. Нагара. І. Петровська вивчає шляхи підвищення ефективності управлінської діяльності керівника за допомогою коучингу. Проблему коучингу як технології особистісного і професійного розвитку майбутніх педагогів обговорювали на IV Всеукраїнському педагогічному конгресі [4]. Вважаємо, що дослідження можливостей використання коучингу в підготовці студентів-психологів вартує уваги. Це дало би змогу покращити результати їхньої навчально-пізнавальної діяльності за рахунок розкриття досі не задіяних особистісних ресурсів, глибше вникнути в суть професії психолога та ефективніше підготуватися до майбутньої професійної діяльності.

Мета статті – розкрити поняття коучингу, проаналізувати особливості коучингової технології в контексті освіти, довести доцільність її використання у підготовці студентів-психологів.

Виклад основних положень. Слово «коуч» має угорське походження і закріпилося в Англії у XVI ст. Воно означало віз, карету – те, що швидко доставляє до мети і допомагає рухатися. У другій половині XIX ст. англійські студенти прикріпили цю дефініцію до приватних репетиторів. У кінці XIX ст. слово увійшло до спортивного лексикону як назва тренера, який допомагає використати всі внутрішні ресурси і піднятися на наступний рівень. Згодом термін «коучинг» перейшов на означення будь-якої діяльності, пов'язаної з наставництвом, інструктуванням і консультуванням. З 80-х років XX ст. коучинг офіційно визнано у бізнесі. Його засновниками вважаються американські дослідники у галузі менеджменту, психології та спорту Т. Гелві, Т. Дж. Леонард, Д. Уйтмор. Нині існує приблизно 50 шкіл і майже 500 видів коучингу: від VIP-коучингу до соціальної сфери. Як окрема професія, коучинг сформувався на початку 90-х років XX ст. У США професію коуча офіційно визнали в 2001 р. завдяки Міжнародній федерації коучів. Призначення цієї професії – сприяти людині в досягненні життєвих цілей, розвитку та успіху.

В українську освітню систему поняття коучингу прийшло з американських та європейських джерел. Коучинг у перекладі з англійської означає – наставляти, тренувати, надихати. Отже, коучинг – це тренерство. Витоки коучингу лежать у спортивному тренерстві, позитивній, когнітивній та організаційній психології, в уявленні про

усвідомлене життя, можливості постійного та цілеспрямованого розвитку людини. Під час коучингу особа або група людей навчаються й одержують навички, потрібні для їхньої підтримки.

Розглянемо переваги застосування коучингу в системі вищої освіти, зокрема у підготовці студентів психологічних спеціальностей. Перш за все це формування активної творчої особистості, гармонійний розвиток якої вимірюється не кількістю засвоєних понять або загальним обсягом навчальної інформації, а її швидким і раціональним відбором та вмінням гнучко використовувати у майбутніх професійних ситуаціях. Організація педагогічної взаємодії із залученням технік коучингу дозволить студентам економно витратити час, відведений на самостійну роботу, і розумно організувати життя, що сприятиме розвитку генетично закладених здібностей кожної людини; допоможе студентам розібратися у власних можливостях і навчить використовувати їх із максимальною для себе користю та перспективою. Набуті під час коучингових процедур уміння та навички стануть вагомою складовою професійної майстерності майбутніх психологів, зокрема можуть бути використані під час організації психологічного консультування.

Провідна ідея коучингу – це бачення у студентах (клієнтах, співробітниках) найперше людей з їх цінностями, прагненнями, особистими цілями, встановлення партнерських взаємостосунків між суб'єктами коучингової взаємодії (викладачем і студентами). Коучинг допомагає: прояснити ситуацію; допомогти компетентно і тактовно виокремити та сформулювати проблему; визначити цілі, шляхи та засоби їх досягнення, не намагаючись змінити людину, а розкриваючи її природний потенціал.

Для успішного перебігу коучингу потрібні певні умови. Спершу це взаємозв'язок, взаємоналаштованість тренера і групи (довіра до коуча-викладача, його увага до потреб студентів). Важлива динаміка – здатність викладача-тренера бути гнучким, змінювати план заняття. Формується певна спільність, а саме створення навчального досвіду спільними зусиллями. Неабияке значення має спрямованість на результат – практичні досягнення, набуття швидких навичок студентами, усвідомлення ними власного прогресу.

Методологія коучингу виходить з того, що кожна людина від природи є безмежно талановитою, володіє великим потенціалом, який не використовується повною мірою. Коучинг ставить за мету розкриття потенціалу людини з метою підвищення її особистої і професійної ефективності. Це процес допомоги суб'єктові у покращенні кількісних і якісних характеристик його діяльності, засіб

сприяння, допомоги іншій людині у пошуку її власних рішень або подоланні будь-якої складної ситуації. До викладача-коуча ставиться низка вимог. Наставник, коуч-керівник, викладач-коуч – це людина, яка має досвід, знання, високий рівень професіоналізму, комунікативності, прагнення допомогти студентові в опануванні професійних і життєвих компетентностей. Він повинен володіти психологічним тактом, емпатією, комунікативними здібностями, мистецтвом ведення діалогу, здатністю до активного слухання, терпінням та іншими якостями. Коуч-керівник не дає готових рекомендацій, не висловлює жорстких експертних оцінок, а лише допомагає людині знайти власні рішення актуальних проблем. Він також не оцінює формулювання завдання, не пропонує своїх варіантів рішення, не дає безпелаяційних порад. Кожен сам вирішує, що йому потрібно. Завдання коуча – створити умови для прийняття рішень. Через делегування відповідальності студенту за свої власні рішення і їх виконання відбувається розвиток людини як пріоритетний напрям в освіті, розкривається творчий потенціал особистості, розвиваються життєві компетентності (уміння вчитися, інформаційна, комунікативна, компетентність самоосвіти і саморозвитку тощо). Викладач-коуч перестає бути центральною фігурою у навчально-виховному процесі – він лише допомагає студентові здійснювати самоосвіту й самовиховання, усувати обмеження для досягнення особистісно значущих та стійких змін у професійній та особистій сферах життя.

Стрижнева концепція коучингу звучить так: при формуванні особистості не можна застосовувати насилля, якими би благими цілями його не обґрунтовували. Адже відомо, що люди здатні змінюватися лише тоді, коли самі захочуть цього і готові до цього. Вони успішно вчать, коли дійсно залучені у процес (мислення, будування планів на майбутнє, вчасного виконання поставлених завдань).

Отож коучингова діяльність базується на низці принципів. Принцип усвідомлення й відповідальності полягає в тому, що коуч несе відповідальність за процес досягнення результату, а студент – за результат. Принцип єдності і взаємодії передбачає, що позитивні результати в одній сфері діяльності призводять до досягнень в інших. Наприклад, покращення навчальної діяльності сприяє успішній соціальній адаптації, інтеграції у колектив тощо. Принцип партнерства стає основою комунікативного співробітництва, суб'єкт-суб'єктних стосунків, педагогіки життєтворчості. Принцип ієрархічності розвитку стверджує, що найважливіші проблеми, з якими ми стикаємося, неможливо вирішити на тому ж рівні мислення, на якому ми були,

коли їх створювали (коуч-наставник допомагає долати попередні установки й стереотипи). Принцип гнучкості передбачає, що разом з коучем студент розробляє індивідуальну поетапну стратегію особистісного і професійного розвитку. Загальними принципами коучингової діяльності вважають також економічність та комплексність, підвищення ефективності діяльності та простоту, соціальне партнерство й об'єктивність. Принципами впливу на аудиторію є мотивованість, формування унікального потенціалу, усвідомлення, розподіл відповідальності, цілеспрямованість. Серед принципів, за якими діє коуч, виокремлюють здатність інформувати аудиторію, не нав'язуючи їй власної позиції (тобто взаємодії властивий більш консультативний характер), комунікативність і самостійність викладача. Коучинг становить собою діалог тренера та групи, коли до процесу залучено всіх його учасників у міру їх власного бажання та можливостей.

Коуч – це тренер, здатний виховати переможця. Обов'язок коуча – віднайти найкраще в особистості студента і відштовхуватися від цього. Обов'язок студента – взяти на себе відповідальність за вирішення поставленого завдання і виконати все, про що він домовився з коучем. Коуч сприяє вдосконаленню та ефективному використанню особистісних якостей студентів, про які більшість або не здогадується, або не використовує як основу для подальшого руху вперед. Для цього він мусить мати глибокі знання психології і можливостей людини. Він має володіти вмінням створювати умови, за яких молоді люди будуть здатні усвідомлювати сенс свого існування, свої цінності, своє призначення у житті. Також викладач-коуч повинен уміти працювати з групою таким чином, щоб пов'язувати в єдине ціле всіх, зберігаючи водночас індивідуальність кожного. З цією метою він оволодіває знаннями психології, теорії і практики управління, лідерства. Коуч постійно орієнтований на розвиток, лише так він спонукає до розвитку інших. Він комунікабельний, доступний, користується повагою і довірою, здатний бути у розпорядженні інших, коли це потрібно. Один із засновників коучингу як технології формування особистості Т. Голві зазначає, що коуч-консультант спрощує навчання, але не вирішує проблем тих, хто навчається [2, с. 194].

Можна виокремити такі основні функції коучингу: стимулюючу – активізація пізнання і самопізнання, і підтримуючу – психолого-педагогічний супровід, патронаж розвитку особистості.

Розглянемо стисло структуру й особливості коучингової взаємодії.

Коучингова діяльність починається зі спільного визначення завдань для досягнення конкретної мети, встановлюються цілі заняття і правила взаємодії між учасниками навчально-виховного процесу, створюється освітнє коуч-середовище. Далі відбувається дослідження поточної ситуації чи проблеми; визначаються внутрішні і зовнішні перешкоди на шляху до результату; аналізуються можливості для подолання труднощів у вирішенні проблеми. Здійснюється постановка конкретних завдань, визначення способів їх досягнення; вибирається конкретний варіант дій і складається їх поетапний план; укладається домовленість про те, що конкретно повинно бути зроблено і в які строки. Тут має місце партнерська взаємодія, взаємний контроль і підтримка у процесі реалізації плану. Далі підводяться підсумки згідно з результатами діяльності.

Кожне наступне коучинг-заняття починається з огляду: що зроблено; що вдалося; що можна було зробити краще. Після рефлексії досвіду, отриманого на попередньому занятті, узгоджуються цілі і завдання поточного; виконуються вправи, спрямовані на створення сприятливої емоційної атмосфери й установки на активну діяльність. Зміст основної частини заняття визначається цілями і завданнями конкретної теми. Завершується воно підведенням підсумків: аналізом ступеня досягнення поставлених завдань, обговоренням перспектив наступного заняття.

Студент має чітко усвідомлювати, що конкретно він хоче отримати від кожного заняття, якого результату досягти. Для цього коуч-педагог ставить запитання: «Чого ти чекаєш від цього заняття? Що б ти хотів зробити за цей час? Що було б для тебе найкориснішим на занятті? Яка головна ціль заняття? Яких проміжних цілей треба домогтися у процесі досягнення головної мети?». Студент повинен взяти на себе відповідальність за досягнення проміжних робочих цілей.

Коучингова технологія допомагає молодим людям пережити ситуацію успіху, підняти самооцінку, повірити у свої можливості. Адже наші переконання щодо власних можливостей прямо пов'язані з нашими досягненнями. Юнаки та юнки нерідко обмежують свій потенціал рамками нав'язаних їм з дитинства (батьками, вчителями, оточенням) негативних переконань (про зовнішні чи ситуаційні бар'єри). Викладач-коуч допомагає позбутися негативних програм, замінити їх конструктивними позитивними переконаннями. Саме це завдання вирішуватиме майбутній психолог під час консультативної роботи з клієнтами.

Отже, вихідними засадами коучингу є: партнерство, розкриття потенціалу, результат. Основний критерій ефективності коучингу –

поява у студента тих результатів, котрі є важливими саме для нього з урахуванням індивідуальних темпів і можливостей розвитку. Методи коучингу чудово формують професійні компетентності майбутніх психологів, серед яких: самоорганізація, самоменеджмент, уміння працювати в команді; навички спілкування, усної і письмової презентації результатів діяльності та ін.

Ефективному коучингу передують певна підготовча робота. Педагог-коуч створює умови для глибшого осмислення індивідом своєї життєвої ситуації. Студент розуміє, що існує різниця між тим, ким він є, і тим, ким хотів би бути. Він відкритий до змін, готовий думати і діяти новим, не звичним для нього способом. Водночас студент готовий вислуховувати і сприймати конструктивну критику на свою адресу. Викладач здійснює системний супровід студента, внаслідок чого у суб'єкта формується гнучкість, адаптивність до змін, здатність швидко реагувати в критичних ситуаціях. Таким чином твориться система осмисленої взаємодії студента з коучем, із самим собою, зі світом, що підвищує рівень його відповідальності і мотивації. Студент отримує цінний досвід партнерської комунікативної співпраці, який допоможе у майбутній професійній діяльності.

Коучинг складається з певних методів і технік (бесіди, запитань, поставлених завдань), які дозволяють конкретно сформулювати бажаний результат, розробити нові підходи й чітко окреслити можливості досягнення запланованого. Основний інструмент коучингу – запитання, за допомогою яких можна допомогти людині самій проаналізувати існуючу ситуацію та спрямувати її на пошук власних оптимальних дій і рішень. Коучингові запитання схожі на сократівські. Давньогрецький філософ Сократ, як відомо, послідовно ставив своїм учням запитання у такий спосіб, аби ті, відповідаючи на них, самостійно дійшли важливих логічних висновків.

Приклади коучингових запитань: хто я? чого я хочу? ким я хочу бути? яким я хочу бути? що мені заважає? як це подолати? як ми можемо вирішити цю проблему? чи є ще якісь варіанти? що може стати на заваді? які Ваші ресурси для досягнення мети? наскільки Ви можете оцінити отриманий результат? як можна покращити цей результат?

Коучингові запитання – такі, що стимулюють розумову діяльність, розвивають відповідальність, творчі здібності та самостійність. Технологія коучингу є результативним, тонким і перспективним інструментом в індивідуальному і професійному розвитку. Це спосіб стимулювання творчих здібностей та гнучкості мислення людини. Сенс коучингу – пропозиція стати ефективнішим, змінивши

підхід до праці, поглибивши усвідомлення і підвищивши власну відповідальність за досягнуті результати. Студенти під керівництвом коуча-викладача впевнені у своїх силах і працюють в аудиторії самостійно і з зацікавленістю та високою віддачею. Викладачам коучинг надає простір для експериментування із новими навчальними стратегіями. У контексті вищої освіти коучинг – це технологія, яка вимагає таких відносин викладача зі студентами, коли завданням педагога стає організація процесу самостійного пошуку студентами оптимальних рішень та відповідей на питання, що їх цікавлять. Саме розкриття особливості студента та його індивідуальних можливостей мусить стати ознакою адаптації вищої школи до нових соціальних та економічних умов. Навчальна діяльність сучасного наставника повинна бути спрямованою на створення таких педагогічних умов, за яких студенти сприймали би знання активно, формуючи цим у себе навички самоосвіти, необхідні конкурентоспроможному кваліфікованому спеціалісту сьогодення.

Отже, у системі вищої освіти використання коучингу здатне слугувати для активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів, посилення їх мотивації, реалізації виховної функції, для саморозвитку та самовиховання, підвищення рівня відповідальності. Формат взаємодії може бути як індивідуальним (у формі індивідуальних бесід), так і груповим (проведення навчальних занять з використанням специфічних інструментів коучингу).

Використання коучингу як технології особистісно-розвивального навчання під час підготовки студентів-психологів є доцільним, оскільки він спроможний суттєво прискорювати процеси особистісного розвитку і активізації власного потенціалу студентів, що сприятиме у майбутньому ефективнішому виконанню ними своїх професійних обов'язків.

Коучингова діяльність є окремим різновидом суспільної практики і вимагає спеціального навчання, тобто формування коучингової компетентності викладача, що є передумовою реалізації коучингової взаємодії в індивідуальному та груповому форматі. Оволодіння коучинговим інструментарієм є важливим чинником підвищення рівня професійної компетентності сучасного педагога.

Висновки. Коучинг – це новаторський, незвичний тип педагогічної співпраці, відносин між викладачем і студентами. Це особливе підтримуюче ставлення до студента, згідно з яким він сам досягає своєї мети, сам вирішує проблеми, реалізуючи власні здібності і можливості. Це також вид індивідуальної підтримки особистості, котра ставить своїм завданням професійне й особистісне зростання,

підвищення персональної ефективності; засіб сприяння, допомоги у пошуку власних рішень за будь-якої складної ситуації; технологія розвитку, що дозволяє переміститися зі зони проблеми у зону ефективного рішення. Використання коучинг-підходу уможлиблює підвищення рівня продуктивності навчального процесу, прискорення особистісного розвитку і професійного вдосконалення всіх його суб'єктів.

Використання педагогічного коучингу є необхідною складовою формування і подальшого розвитку професійної компетентності майбутніх фахівців-психологів. Коучинг допомагає розвивати уявлення про себе як суб'єкта професійної діяльності, формувати потребу в особистісному і професійному самовдосконаленні впродовж життя.

Застосування ідей коучингу на практиці означає поступовий перехід від традиційних аудиторних занять до тренінгової, індивідуальної, проектної, екстернатної і дистанційної форм роботи.

Перспектива подальших досліджень полягає у детальному вивченні феномена коучингу як інструмента формування фахівця, здатного рефлексувати і використовувати й розвивати свій інтелектуальний та особистісний потенціал самостійно.

1. Борова Т. А. Теоретичні засади адаптивного управління професійним розвитком науково-педагогічних працівників вищого навчального закладу: монографія / Т. А. Борова. – Харків: СМІТ, 2011. – 381 с.

2. Голви Т. Максимальная самореализация: Работа как внутренняя игра / Т. Голви; пер. с англ. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2007. – 252 с.

3. Власова О. І. Педагогічна психологія: навч. посібник / О. І. Власова. – К.: Либідь, 2005. – 400 с.

4. Чернова Т. Формування коучингової компетентності майбутніх педагогів професійного навчання у ВНЗ / Т. Чернова // Четвертий український педагогічний конгрес: зб. наук. праць. – Львів: Сполом, 2014. – С. 166–172.

Сурмяк Ю. Р., Кудрик Л. Г. Педагогический коучинг в подготовке студентов-психологов

Посвящено коучингу как интерактивной технологии педагогического руководства профессиональным становлением будущих специалистов, как важному инструменту личностного и профессионального развития. Обосновано целесообразность использования коучинга во время подготовки студентов-психологов. Рассмотрено требования к преподавателю-коучу, его профессиональные компетентности; изложено условия использования идей коучинга при переходе от традиционных аудиторных занятий к тренинговой, индивидуальной, проектной, экстернатной и дистанционной формам научно-познавательной деятельности.

Ключевые слова: коучинг, педагогическая технология, коучинговое взаимодействие, преподаватель-коуч, профессиональная компетентность.

Surmyak Y. R., Kudryk L. G. Pedagogical coaching in training psychology students

The article is devoted to coaching as a modern interactive technology – technology pedagogical leadership personal and professional development of future specialists. Revealed the etymology of the term «coaching», the evolution of its value. The advantages of the use of coaching in higher education, obrotowe the feasibility of its use in the preparation of students-psychologists. Revealed the original psycho-pedagogical framework and the main principles kochenkova activities. Described requirements to a teacher-coach, his professional competence required for successful course kochenkova interaction. Shows the structure kochenkova activities, analyzes the features of the coaching classes, its constituents. Attention is paid to the techniques of coaching, in particular-the art of questioning as a key tool of coaching. True that coaching activity is a separate form of social practice and requires special training.

It is shown that the methods of coaching form the professional competence of psychologists, including: self-organization, self-management, ability to work in a team; communication skills, oral and written presentation of the work and others. Substantiated the view that the use of coaching-approach can enhance the productivity of the educational process.

Coaching as a personal-technology developing education in preparing students psychologists appropriate, since considerably accelerates personal development and enhance their own potential students who will contribute in the future more effective performance of their professional duties. Use coaching to prepare students psychologists prepares them for future careers, creates the necessary professional competence psychologist konsultatnta, raising the need for personal and professional development throughout life.

Key words: coaching, educational technology, coaching interaction, teacher-coach, professional competence.

Стаття надійшла 15 квітня 2016 р.